

Η φοβερή ώρα του θανάτου (Γέροντας Εφραίμ Φιλοθεΐτης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιουνίου 7, 2017

Αμα είμαστε ετοιμασμένοι, δεν θα ταραχθούμε όταν έρθει η φοβερή ώρα του θανάτου. Θα έρθει η φοβερή ώρα. Ο θάνατος είναι πάρα πολύ φοβερός, δεν τον έχουμε γευτεί και δεν ξέρουμε. Όταν θα έρθει δεν θα μπορούμε να το ομολογήσουμε, μόνο θα το υποστούμε. Έρχεται ο αρχάγγελος και ποτίζει και από την πίκρα η ψυχή εξέρχεται. Γι' αυτό βλέπουμε και καταπίνει ο ετοιμοθάνατος, γι' αυτό βλέπουμε και δακρύζει, γι' αυτό βλέπουμε το απλανές βλέμμα του ετοιμοθάνατου. Δεν έχει έλεγχο του περιβάλλοντος, αυτός βλέπει άλλα. Τα μάτια χάνουνε τη φυσικότητα. Είναι ανοιχτά, αλλά βλέπουνε τα από μέσα μάτια, βλέπουν τους αγγέλους, βλέπουν τους δαίμονες. Και βλέπουμε να δακρύζουν· γιατί δακρύζουν; Ικετεύει η ψυχή εκείνη την ώρα, εκεί μιλούν οι άνθρωποι, αυτός όχι. Αυτόν τον θάνατο όλοι θα τον περάσουμε μηδενός εξαιρουμένου. Επομένως όλοι τώρα χαιρόμαστε, γελάμε, κάνουμε, φτιάχνουμε, αλλ' όμως θα έρθει η ώρα αυτή.

Λοιπόν ας ετοιμαζόμαστε ν' αντιμετωπίσουμε τουλάχιστον συνειδητά τον θάνατο. Να έχουμε τη συνείδηση να μη μας κατηγορεί δυνατά. Θα φύγουμε πάλι με πταίσματα, δεν θα είμαστε λευκή περιστέρα, αλλά αυτά που θα έχουμε να μην είναι αυτά που θα μας βουλιάξουν. Διότι θα έχουμε και αντιστάθμισμα, θα έχουμε και καλά έργα, τα οποία να είναι δυνατά, τα οποία θα τεθούν στο άλλο μέρος της πλάστιγγος κι έτσι να υπερακουτίσουν τα αμαρτήματα τα απλά, διότι τα άλλα θα τα έχουμε ξεκαθαρίσει με το **μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως**. Θα έχουν φύγει, θα είναι τα απλά, τα οποία τα έχει και ο άγιος άνθρωπος. Και μια σκέψη, και ο θυμός είναι αμάρτημα, «*το εκ συναρπαγής ουκ αφαιρεί την αγιότητα του ανθρώπου*». Υπάρχουν αμαρτήματα που είναι τόσο ελαφρά και δεν προσβάλουν την αγιότητα ενός αγίου ανθρώπου, αλλά απλώς επιτρέπονται από τον Θεό για να τον κρατάει τον άγιο στην ταπείνωση. Διότι **καμία αρετή δεν τελειώνεται μέχρι τέλους τελείως. Η μετάνοια ποτέ δεν τελειώνει**, αλλά πάντα είναι ανοιχτή, γιατί είναι άνθρωπος κι ενδέχεται να πέσει.

Επομένως, επειδή αυτά όλα είναι αλήθειες αναντίρρητες, θεμελιωμένες μέσα στον

λόγο του Θεού, πρέπει να μας γίνουν ζωή, να μας γίνουν πίστη, να μας γίνουν το μεγαλύτερο μέλημα της υπάρξεώς μας. Όπως τώρα έχουμε το πώς θα ζήσουμε, το πώς είναι τα παιδιά μας και η υγεία μας. Πέρα όμως απ' όλα αυτά, αυτό που θα με συνέχει είναι **αν είμαι έτοιμος**. Κι όπου βλέπετε ότι κάπου κουτσαίνετε, κάτι δεν πάει καλά, μην το αφήνετε, βάλτε φάρμακο να γίνει καλά. Διότι όλους κάπου πάει να μας πιάσει, κι όταν το δούμε, τα γόνατα έτοιμα στην προσευχή μετά δακρύων: «Κύριε, πρόφθασον, διόρθωσέ με σ' αυτό, διόρθωσέ με σ' εκείνο». Όταν δεν θα έχουμε βασικά σφάλματα -θανάσιμα αμαρτήματα-, τα πλημμελήματα και τα μη θανάσιμα δεν μας απειλούν άμεσα με τον κίνδυνο της κολάσεως. Διότι βοηθά η μετάνοια, τα καλά έργα, η Εκκλησία.

(Απόσπασμα ομιλίας)

(Από το περιοδικό «Όσιος Φιλόθεος της Πάρου» 17, Εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, άρθρο «Ητοιμάσθην και ουκ εταράχθην», σελ. 178.)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)